

ההבניה התרבותית של הדיבור בגן הילדים

דבורה גולדן

יום עיון "דברים שלא מדברים עליהם בגן הילדים"
הכנס ה-6 לגיל הרך ע"ש גדעון לוין,
מכון מופ"ת, 8 בפברואר 2015

חלק ראשון

הדיבור

חשיפה כערך תרבותי

אורית גידלי
נונה קוראת מחשבות

איורים: איה גרדוני

צומת ספרים

אחר כך היא נסתה להסתכל דרך המכשיר על עוד ילדים שאמרו דברים לא נחמדים.

את חופרת את אוצר

אולי תהיי גם שליח?

אני אגיד לבלם לא לשחק אתך

מיו בכלל רוצה להיות חבר שלך? אני

לכי לכי... תבואי? אוני

לא בא לי לשחק להפסיד בא לי

למחרת סחבה נוניה את המכשיר כל הדרך עד לגן והסתכלה דרכו על הילד המעליב.

יש לך רגל של פלמינגו בשאת בפסב'בה הבל נדאה ורד

ואיזה חכם אני שאני יודע להגיד פלמינגו

את מכשיר הקסמים השאירה אמא בחצר,
כי היא עצמה לא ממש הייתה צריכה אותו.

ימה קרה אז?

**It was the dream of a transparent society,
visible and legible in each of its parts, the
dream of there no longer existing any zones
of darkness ... zones of disorder"**

”איך היה היום בבית הספר?”

"What happened in school today? Read my blog."

”ביטוי עצמי” כערך תרבותי

“In Japanese childhood socialization more emphasis is placed on intuiting feelings than expressing them” (Tobin, 1995)

דיבור רגשי ומעמד

Miss Cohen: What do you need, Garrett? Use
your words.

Garrett: It's too fast.

Miss Cohen: See, if you talk to them, it solves
the problem. Say, 'that makes me scared, Aaron'.

Examiner: What does it feel like when you're dancing?

Billy: Don't know. Sorta feels good. Sorta stiff and that, but once I get going... then I like, forget everything. And...sorta disappear. Sorta disappear. Like I feel a change in my whole body. And I've got this fire in my body. I'm just there. Flyin' like a bird. Like electricity. Yeah, like electricity.

”אני לא מפחד מכלום”

- "שאנשים מתו בדיסקוטק"
- "היה פיצוץ"
- "מתו 20 ילדים"
- "דודים שלי הלכו לים, והילד נאבד להם עד
בן-יהודה"
- "ראיתי בחדשות שהיו כתמים של דם
ומשקפיים"
- "והיה מלא דם על הרצפה"

חלק שני

הגוף

The Elementary Forms
of Religious Life

EMILE
DURKHEIM

Translated by
KARL E. FIELD

טכניקות של הגוף

A feeling of bodily and psychic ease in the routine circumstances of everyday life ... is only acquired with great effort. If we mostly seem less fragile than we really are ... it is because of long-term learning processes whereby potential threats are avoided or immobilised. The simplest action, such as walking without falling over, avoiding collisions with objects, crossing the road or using a knife and fork, had to be learned in circumstances which originally had connotations of fatefulness. The 'uneventful' character of much of day-to-day life is the result of skilled watchfulness that only long schooling produces ... " (Giddens, 1991, p. 127).

הגוף כמדיום

המדיום הוא המסר

**NORBERT
ELIAS**

**THE
CIVILIZING
PROCESS**

□

REVISED
EDITION

Educational institutions, though explicitly •
concerned with the training of the mind, also
serve to train the body: the *moving, managed*
and *disciplined* body, and not just the speaking
and the listening body, is central to the daily
business of schooling (Shilling, 1993, 22,
emphasis in original).

**”העקרונות המגולמים בגוף שוכנים מעבר לטווח
ההשגה של התודעה. על כן הם בלתי נגישים לפעולות
רצוניות ומכוונות, ולא ניתן אפילו להפוך אותם
למפורשים. שום דבר אחר אינו עד כדי כך בלתי נתפס,
בלתי ניתן לתקשור, יחיד במינו, ולפיכך יקר יותר
מאשר אותם ערכים שקיבלו גוף, שהפכו לגוף,
באמצעות אותה ”המרת גופים”, שהושגה על-ידי
שכנוע סמוי של פדגוגיה מובלעת, אשר מסוגלת
להנחיל קוסמולוגיה שלמה, אתיקה, מטפיזיקה
ופילוסופיה פוליטית, באמצעות הוראות תמימות כמו
”שב זקוף” או ”אל תאחז את הסכין ביד שמאל”
(Bourdieu, 1997, p. 94).**

חלק שלישי

הדיבור דרך הגוף

- בדרך למציאת כיסא למפגש דינה מתקרבת אל הגננת ומחבקת אותה. הגננת מחזירה לה חיבוק ומנשקת אותה.
- לקראת סוף המפגש דינה מתקרבת אל הגננת לחיבוק. ליטל ואלין מצטרפות. הגננת צוחקת, ושעת המפגש מסתיימת.
- דינה מתקרבת אל הגננת לחיבוק תוך כדי המפגש. יעל מצטרפת. הגננת, צוחקת, אומרת: "מה?! אתן מתכוננות להפוך אותי למזוזה אחרי כל מילה שאני אגיד?"
- במהלך המפגש אלין מתקרבת אל הגננת ומניחה את ראשה בחיקה. הגננת גוערת בה: "שכחת את כללי ההתנהגות של שעת מפגש?"

